

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbp.gov.ua, web: www.dbp.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«20» березня 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах першого відділу Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Шаповалов Максим Валентинович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 62022000000000703, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 08.09.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 258-3 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до статей 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

**Абісова Юрія Миколайовича, 02.07.1959 року
народження, уродженця**

громадянина України, раніше не судимого,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та

недоторканості України, а саме: переході на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, **вчиненому за наступних обставин.**

Досудовим розслідуванням встановлено, що Абісов Ю.М., будучи громадянином України та працівником правоохоронного органу України, не звільненим з займаної посади та органів внутрішніх справ у встановленому законодавством порядку, не сприймаючи державну владу в Україні, у період березня 2014 по вересень 2014, перебуваючи на території Автономної Республіки Крим, вирішив надати допомогу російській федерації та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Станом на 20 лютого 2014 року Абісов Ю.М. проходив службу в Головному управлінні Міністерства внутрішніх справ в АР Крим на посаді командира полку міліції особливого призначення «Беркут» та мав спеціальне звання – полковник міліції.

Згідно статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», перебуваючи на посаді командира полку міліції особливого призначення «Беркут» Абісов Ю.М. був працівником правоохоронного органу.

Відповідно до положень статей 1, 2, 10 Закону України «Про міліцію» міліція в Україні – державний озброєний орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань, одним із основних завдань якого є зобов'язання забезпечувати особисту безпеку громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів та громадський порядок.

Згідно зі статтею 4 Закону України «Про міліцію» правовою основою діяльності міліції є: Конституція України, цей Закон, інші законодавчі акти України, постанови Верховної Ради України, укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, нормативні акти Міністерства внутрішніх справ України, Загальна декларація прав людини, міжнародні правові норми, ратифіковані у встановленому порядку.

Статтею 5 Закону України «Про міліцію» встановлено, що міліція виконує свої завдання неупереджено, у точній відповідності з законом. Ніякі виняткові обставини або вказівки службових осіб не можуть бути підставою для будь-яких незаконних дій або бездіяльності міліції. Для забезпечення громадського порядку працівники міліції зобов'язані вживати заходів незалежно від свого підпорядкування.

Відповідно до статті 20 Закону України «Про міліцію» працівник міліції при виконанні покладених на нього обов'язків керується тільки законом, діє в його межах і підпорядковується своїм безпосередньому і прямому начальникам. Ніхто інший, за винятком уповноважених службових осіб, у передбачених законом випадках не вправі втручатися в законну діяльність працівника міліції.

Згідно з Положенням про спеціальний підрозділ міліції громадської безпеки «Беркут», затвердженим наказом МВС України 24.10.2013 № 1011, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 11.01.2014 за № 19/24796, цей підрозділ є підрозділом міліції особливого призначення, який належить до структури міліції громадської безпеки та є структурним підрозділом головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (пункт 1.1 Положення).

Підрозділ у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами МВС України, а також цим Положенням (пункт 1.2 Положення).

Діяльність підрозділу організовується в межах його повноважень відповідно до принципів, визначених статтею 3 Закону України «Про міліцію» (пункт 1.3 Положення).

Підрозділ безпосередньо підпорядковується начальникам ГУМВС, УМВС, а в разі їх відсутності – заступнику, який організовує діяльність підрозділів міліції громадської безпеки. Організаційне, нормативно-методичне забезпечення підрозділу та контроль за його діяльністю здійснює Департамент громадської безпеки (пункти 1.4, 1.5 Положення).

До завдань та обов'язків підрозділу, зокрема, належать: участь у проведенні заходів, спрямованих на розшук і затримання осіб, які підозрюються в скоєнні кримінальних правопорушень, озброєних та інших злочинців, які становлять суспільну небезпеку, звільнення заручників, припинення терористичних актів, сприяння забезпеченню відповідно до законодавства режиму воєнного стану або надзвичайного стану, зони надзвичайної екологічної ситуації в разі їх оголошення на всій території України або в окремій місцевості (пункти 2.6, 3.7 Положення).

Таким чином, Абісов Ю.М., будучи громадянином України та працівником правоохоронного органу, перебуваючи на посаді командира полку міліції особливого призначення «Беркут» Головного управління МВС України в Автономній Республіці Крим, зобов'язаний захищати Вітчизну, незалежність та територіальну цілісність України, неухильно додержуватися Конституції України та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів Міністерства внутрішніх справ України, підпорядкованих йому органів і підрозділів та вимоги Присяги працівника органів внутрішніх справ України, статутів і наказів начальників, відповідно до вимог ст. ст. 65, 68 Конституції України, ст. ст. 1, 7 Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ, ст. ст. 2, 4, 5, 20 Закону України "Про міліцію" (втратив чинність на підставі Закону України від 02.07.2015 №580-VIII), пунктів 1.1-1.5, 2.6, 3.7 Положення про спеціальний підрозділ міліції громадської безпеки «Беркут», затвердженого наказом МВС України від 24.10.2013 № 1011, який зареєстрований у Міністерстві юстиції

України 11.01.2014 за № 19/24796(втратив чинність 04.04.2014 на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ від 11.03.2014 № 185).

Всупереч вищенаведеним вимогам законів, Абісов Ю.М., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, вчинив умисний злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що внаслідок розпочатої 20 лютого 2014 року збройної агресії російської федерації (далі - рф) проти України відбулася воєнна окупація невід'ємної частини України - Автономної Республіки Крим та м. Севастополя (далі - АР Крим), а в подальшому і незаконна анексія цієї території України.

Статтею 1 Закону України «Про Національну безпеку України» визначено збройний конфлікт як збройне зіткнення між державами (міжнародний збройний конфлікт, збройний конфлікт на державному кордоні) або між ворогуючими сторонами в межах території однієї держави, як правило, за підтримки ззовні (внутрішній збройний конфлікт).

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів рф «Про використання Збройних Сил російської федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення президента рф, виходячи з інтересів безпеки життя громадян рф, особового складу військового контингенту ЗС рф, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду президенту рф на використання ЗС рф на території України.

11 березня 2014 року постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «Республікою Крим».

Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, та рішенням Конституційного Суду України від 20 березня 2014 року № 3-рп/2014 визнана неконституційною.

Представниками Верховної Ради АР Крим, повноваження якої достроково припинено постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII, підписаний 18.03.2014 «Договір» між рф та «Республікою Крим» про прийняття до рф «Республіки Крим» та утворення у складі рф нових суб'єктів, який вже 19 березня 2014 року рішенням Конституційного Суду рф визнаний таким, що відповідає Конституції рф, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума рф, а 21 березня 2014 року - Рада Федерації Федеральних Зборів рф, відтак цей «Договір» набрав чинності 01 квітня 2014 року, відповідно рішення органів влади рф.

21 березня 2014 року прийнятий Федеральний Конституційний Закон рф № 6-ФКЗ «Про прийняття в російську федерацію Республіки Крим та утворення в складі російської федерації нових суб'єктів – Республіки Крим та міста федерального значення Севастополя» (далі - Закон рф № 6-ФКЗ), яким прийнято до рф «Республіку Крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти, а «Республіка

Крим» вважається прийнятою до рф з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону рф № 6-ФКЗ).

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України №1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», за яким перебування підрозділів ЗС рф на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями, визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку рф, розпочатої 20 лютого 2014 року.

Також, Верховною Радою України 21 квітня 2015 року прийнято Постанову № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку рф на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Крім того, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим, відповідно до міжнародного акту колективного реагування – Резолюції Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262.

Разом з цим, Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь (Україна), а також частин Чорного і Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку рф внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим.

Таким чином, підривна діяльність з боку рф проти України мала відкриту активну фазу, яка виражалася в окупації частини території України, що триває по теперішній час, та подальшій анексії цієї окупованої території.

Під час зазначених подій, Абісов Ю.М., будучи громадянином України, мешканцем Автономної Республіки Крим, з власної ініціативи в умовах збройного конфлікту вирішив перейти на бік ворога – російської федерації та надати допомогу в проведенні підривної діяльності російської федерації проти України.

Зокрема, реалізуючи свій злочинний умисел на вчинення державної зради, Абісов Ю.М., являючись працівником правоохоронного органу України, будучи не звільненим, у встановленому законодавством порядку, з органів

внутрішніх справ України, з власної ініціативи, добровільно, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для розуміння фактів збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією з 20 лютого 2014 року, усвідомлення проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади країни-агресора, бажаючи допомогти в проведенні цієї підривної діяльності та зробити свій особистий внесок в утворення та функціонування в АР Крим та м. Севастополі системи органів державної влади російської федерації, у тому числі правоохоронної, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади на півострові, в порушення Присяги працівника органу внутрішніх справ України, вимог ст. 65 Конституції України та пунктів 1.1-1.5, 2.6, 3.7 Положення про спеціальний підрозділ міліції громадської безпеки «Беркут», затвердженого наказом МВС України 24.10.2013 № 1011, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, діючи добровільно та умисно на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності України, в орієнтовний період з 25 березня 2014 року по 10 вересня 2014 року (більш точна дата досудовим розслідуванням не встановлена) вступив на службу до незаконно створеного Наказом Міністерства внутрішніх справ росії від 25.03.2014 №175 на території АР Крим територіального органу Міністерства внутрішніх справ російської федерації – «Міністерства внутрішніх справ по Республіці Крим» на посаду командира спеціального загону швидкого реагування (скорочена назва російською мовою «СОБР»), тобто вчинив умисне діяння, вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, а саме перехід на бік ворога в умовах збройного конфлікту.

Так, Абісов Ю.М., 10 вересня 2014 року, продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу - переходу на службу до правоохоронного органу ворожої держави, з метою отримання можливості продовження надання допомоги російській федерації у проведенні підривної діяльності проти України та забезпеченні подальшої окупації території АР Крим, перебуваючи у м. Сімферополі, АР Крим, діючи в інтересах російської федерації, склав присягу співробітника органу внутрішніх справ російської федерації, чим підтвердив особисту згоду сприяти виконанню функцій працівника правоохоронного органу країни, яка окупувала АР Крим.

Здійснивши, в період збройного конфлікту, добровільний вступ до утворених рф на окупованій території України в АР Крим федеральних органів виконавчої влади рф, діючи добровільно та умисно в інтересах рф, використовуючи власні теоретичні знання та практичні навички бійця спеціального підрозділу правоохоронних органів України, Абісов Ю.М., виконуючи функції командира спеціального загону швидкого реагування (скорочена назва російською мовою «СОБР») Міністерства внутрішніх справ по Республіці Крим, сприяв функціонуванню незаконно створених окупаційних

правоохоронних органів рф на окупованій території України (АР Крим), зміцненню окупаційної влади рф та недопущення контролю України над цією територією, чим надав допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України.

Таким чином, Абісов Юрій Миколайович, 02.07.1959 року народження обґрунтовано підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, а саме: переході на бік ворога в умовах збройного конфлікту та наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

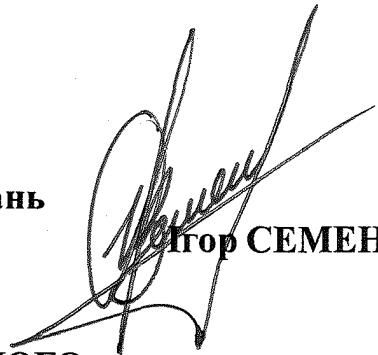
Старший слідчий в ОВС першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими протестами
у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Максим ШАПОВАЛОВ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор першого відділу другого
управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту нагляду за додержанням
законів органами Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора
"20" березня 2023 року

Ігор СЕМЕНОВ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Підозрюваному у відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення

місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

Особою, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю, є фізична особа, стосовно якої за результатами проведеного досудового розслідування настав випадок та існують підстави, передбачені частиною першою статті 276 цього Кодексу для повідомлення про підозру, але якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, не повідомлено про підозру через її смерть.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного

життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
 - 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.
6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.
- 7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:**
- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
 - 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
 - 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
 - 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(прізвище, ім'я, по батькові) (підпис)
«_____» год. «_____» хвилин «_____» _____ 2023 року.

Письмове повідомлення про підозру і пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручив: